A°. 1834. | N°. 46.

ZONDAG DEN 8sten JUNIJ.

# SURINAAMSCHE COURANT.

## PARAMARIBO,

## PUBLICATIE.

*IN NAAM DES KONINGS.*

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen die deze zullen zien, of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging genomen hebbende, dat de voortdurende staat van zaken in Europa, alnog aanleiding schijnt te geven, om eenige wijziging daar te stellen in de Publicatie van het voormalig Hof van Policie en Criminele Justitie der Kolonie *Suriname*, van 6/7 Junij 1821, (Gouvernements-blad van dat jaar No. 3, ) behelzende, dat de 18de Junij Godsdienstig zal worden gevierd.

ZOO IS HET, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan, gelijk wij goedvinden en verstaan bij deze.

ARTIKEL 1.

In den jare 1834, zal de dag van de 18de Junij niet Godsdienstig worden gevierd.

ART. 2.

Daarentegen zal in den jare 1834, op den Zondag, welke op de 18de Junij volgt, en dus op den 22sten Junij eerstkomende, in de Kolonie *Suriname*, een algemeene DANK- en BEDEDAG worden gehouden, en zulks, ten einde even als in den voorleden jare, ook nu onze landgenooten wederom in de gelegenheid te stellen, om zich, op de wijze onzer Godvruchtige Vaderen, in onze aan den openbaren Eeredienst toegewijde gebouwen eendragtig te verzamelen, en onder belijdenis van onze menigvuldige zonden en overtredingen, met diepe verootmoediging van onzen ontfermenden God en Vader vergiffenis van dezelve af te smeken, tot den Allerhoogsten vurige gebeden op te zenden, ter verkrijging van eenen eerlijken en bestendigen vrede, op dat uit het tegenwoordig leed een nieuw en duurzaam heil voor het dierbaar Moederland en deszelfs volkplantingen moge ontstaan; de belangen van dit gewest en deszelfs goede Ingezetenen, met ijver aan zijne alles omvattende liefde op te dragen, op dat de bronnen van ons bestaan en welvaren mogen vloeijen als van ouds; en om boven al den Algoeden te danken voor de vele gunstbewijzen, die wij onverdiend middelerwijl uit zijne milde Vaderhand, elk in zijnen kring dag aan dag ontvangen; daarbij in het bijzonder gedenkende aan de opheffing der dwangmiddelen, welke in den voorleden jare onzen handel en zeevaart zoo zeer belemmerd hebben; en aan het groote voorregt, dat de vreesselijke ziekte, welker mogelijke aantocht onze harten met schrik en angst vervuld, en zoo vele voorzorgen noodzakelijk gemaakt heeft, onze kusten en landpaten tot heden onbezocht heeft gelaten; het alles gepaard met de hartelijkste verzuchtingen voor onzen Hoogstgeëerbiedigden en Hoogstgeliefden KONING, dien het Gode behage op zijne moeijelijke, doch roemrijke loopbaan ten uitgebreiden zegen van zijn Volk, bij voortduring te sterken; — voor onze Geliefde Koningin, dat voorbeeld van Vrouwelijke en Vorstelijke deugden; voor onze dappere Prinsen, 's Konings Zonen, de roem en hoop des Vaderlands; voor het geheel het Vorstelijk huis. — Voor Ons, die in den weg zijner wijze en aanbiddelijke voorzienigheid geroepen zijn, om deze gewesten in 's Konings naam te bestieren, en voor allen, die ons in hoogere of lagere betrekkingen op zijde staan; voor de krijgsmagt van den staat, zoo te water als te lande, die beide zich door hunne Vaderlandslievende dapperheid, zoo veel aanspraak op de erkentenis hunner landgenooten hebben verworven, kortom, voor allen, dit het met den lande en den Godsdienst wel meenen; ja zelfs ook voor onze vijanden, op dat het ook hun gegeven worden, tot herstel van het bijna alom gestoorde volksgeluk mede te werken, en alzoo in 's Heeren hand middelen te worden tot opluistering en verheerlijking van zijnen heiligen naam, die geprezen zij in alle eeuwigheid.

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernement-blad geïnsereerd, terwijl daarvan een afschrift aan de respective Leeraren of voorstanders der in de Kolonie *Suriname* erkende Godsdienstige Kerkgenootschappen zal worden toegezonden, ten einde op den kerkelijken feest dag, die den 22 Junij voorafgaat, van de respective predikstoelen te *Paramaribo* te worden afgekondigd.

Aldus gearresteerd aan *Paramaribo* den 6 Junij 1834, het een en twintigste van Zijner Majesteits regering.

E L VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

## BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

[ *Uittreksels uit de Nieuwe Amsterdamsche Courant en Algemeen Handelsblad, tot 18 April 1834* ]

PARYS, *den* 15 *April*.

### Onlusten te Lyon.

De *Moniteur* bevat het volgende:

Het Gouvernement heeft heden morgen tijdingen van Lyon ontvangen, gedagteekend van den 11den des avonds, die volkomen bevredigend zijn. Het gevecht is in enkel tirailleeren veranderd, en ook dit vermindert van uur tot uur.

De bewoners der voorstad *de la Guillotiere* hebben het garnizoen bijgestaan en het vuur der insurgenten op hunne brug doen zwijgen.

De insurgenten vertoonen zich nergens. Zij tirailleeren in de lange straten, die bijzonder te Lyon tusschen door de lange blokken huizen loopen, en waarin zij zich aan de algemeene werking der wapenmagt onttrekken, zoo dat daardoor nog het vechten wordt verlengd. Om er onverwijld een einde aan te maken zoude men onze soldaten in moordende engpassen moeten brengen, of de blokken gebouwen neêrschieten die zoo wel schuldigen als onschuldigen bevatten; maar van dit oogenblik af aan, kan men besluiten, dat de opstand overwonen is.

St. Etienne is stil gebleven. De Generaal die aldaar kommandeert zoude weldra, in het open veld, diegenen beteugelen, die de insurgenten zouden willen bijstaan.

Châlons, Macon, Dijon, Straatsburg, Befort zijn in volslagen rust.

### Onlusten te Chalons-Sur-Saone

In den te Parijs door buitengewone gelegenheid ontvangen *Patriote de Saône-et Loire* leest men het volgende uit Châlons, dd. 13 April:

Onze stad is gisteren bijna het tooneel geweest van eene botsing, waarvan de gevolgen gelukkiglijk belet zijn door de gedienstige tusschenkomst van eenige invloed hebbende burgers en door het gezond verstand der bevolking.

De te Châlons in den nacht genomene militaire maatregelen, eene grootere ontwikkeling van strijdkrachten des morgens, het aanzien eener stad, die onder de vrees voor den sabel en het geschut gebukt schijnt te gaan, dit alles heeft de verbittering in de stad levendig gemaakt. Ten tien ure des morgens hebben eenige burgers, die daarin eene vijandige gezindheid zagen, te midden der brug, een zeker aantal der voorbijrijdende wagens en rijtuigen omver geworpen, en de keijen uit de straat opgehaald. Men gelooft algemeen dat zich agenten, die tot deze wanordelijkheden aanspoorden, onder het volk hadden gemengd, terwijl de alarmklok zich van onderscheidene kerktorens deed hooren.

Maar de bevelhebbers der op de brug geposteerde troepen hebben woorden van vrede doen hooren; men was het spoedig eens, en de soldaten wierpen de rijtuigen in de Saône.

Eenige oogenblikken daarna werd de brug door twee eskadrons jagers te paard bezet, en dezen rukten van daar naar het zuidelijke gedeelte der kade op. Achter hen, en na het hoofd van een piket infanterie, verscheen de Heer Saumon, die met algemeene verontwaardiging werd ontvangen; de kreeten van *leve de linie!* werden echter van alle kanten gehoord.

Wij hebben eene daad van geweld te melden, waarvan één Officier het slagtoffer is geweest. Hem werden de epauletten afgescheurd en een vuistslag in het gezigt toegebragt. Beschermd door twee burgers en naar den patriotschen kring gebragt, hebben hem de onderscheiding en eerbied, waarmede hij werd behandeld, bewezen dat alle brave lieden met hunne verachting eene uitsporigheid brandmerkten, die zoo geheel Anti-Fransch is.

## BURGERLIJKESTAND.

Gedurende de maand Mei 1834 zijn geboren:

| | | | |
|---|---|---|---|
| Van het Mannelijk geslacht, | | 10 | personen. |
| » | » Vrouwelijk | 10 | » |
| | | 20. | |

Levenlooze, van het Mannelijk geslacht, 1.

OVERLEDEN:

| | | | |
|---|---|---|---|
| Van het Mannelijk geslacht, | | 8 | personen. |
| » | » Vrouwelijk | 10 | » |
| | | 18. | |

TE PARAMARIBO OVERLEDEN GEDURENDE DE MAAND MEI 1834.

Den 1sten, *Elisabeth Catharina Paulina Gisius*, oud 4 jaren, 1 maand en 19 dagen.

Den 2den, *Maria Elisabeth Steven*, oud 76 jr.

Idem, *Isak Thijs Boutelje*, zoon van *Saratje Johanna Monsanto*, oud 8 maanden.

Den 3den, *George Constantijn de Veer*, zoon van *George Severijn de Veer*, oud 1 jaar en 4 maanden.

Den 5den, *Arretha van Byrol*, oud 62 jaren.

Den 6den, *Jean Louis Limes*, oud 28 jaren, 7 maanden en 16 dagen.

Den 13den, *Maria Carolina Schouten*, dochter van *Carolina Jacoba Louisa Petvillage*, oud 1 jaar en 2 maanden.

Idem, *Johannes Valleur*, oud 34 jaren. (Milit. Hospit.)

Den 17den, *Kwassiba* van *Fripon* van *Maria van Everhardt*, oud na gissing 70 jaren.

Den 19den, *Frans Anton Berger*, oud circa 59 jaren.

Den 20sten, *Louis de Leon*, zoon van *Maria Santje van Kremer*, oud 1 jaar en 10 m.

Idem, *Martha Sophia Rens*, oud 26 jaren en 3 maanden.

Den 21sten, *Susanna Francina*, dochter van *Wilhelmijntje van Sluijter* oud 2 m. en 20 d.

Den 27sten, *François Reinhard Johan Andreau*, oud 17 jaren en 3 maanden.

Idem, *Johanna Martha Ranianus*, dochter van *Alida van Dido van Parisius*, oud 3 jr.

Den 30sten, *Sara Tovar*, huisvrouw van *Joseph Pinedo*, oud 26 jaren.

Den 31sten, *Benjamin Jessurum Lobo*, oud circa 51 jaren.

Idem, *Mariana Philip Eliaser*, oud circa 42 jaren.

# ADVERTISSEMENTEN.

## TRANSPORTEN.

(19494) Den 27sten Mei 1834. WM. VAN UIJTRECHT, aan HENDRIK van POHL, van de Buitengrond *Nieuw Weergevonden*, gelegen aan het verlengde pad van *Wannica*, met de Slaven *Hazard*, *Louis* en *Christina*.

Den 3den Junij. JOHN BENT aan COLIN CAMPBELL JR. qq., WILLIAM YOUNG, te *Londen*, van de Plantaadje *Domburg*, cum annexis, gelegen in rio *Suriname*.

Idem. Denzelven, aan denzelven qq. denzelven, van de Plantaadje *Petersburg*, cum annexis, gelegen in rio *Suriname*.

Den 5den. PIETER HARREVELT voor zich, en PETRONELLA HARREVELT qq., voor CHRISTIAAN HARREVELT, aan DANIEL CORONEL, van het Huis en Erf, aan de *Dominé Straat*, bekend onder La. D. No. 391.

Idem. DAVID NASSIJ, aan EDUARD HENDRIK en CHARLES LUDOLF VRIES, kinderen van JOHAN HENDRIK VRIES, van het Huis en Erf aan de *Zwartenhovenbrug Straat*, bekend onder La. D. No. 422.

## HIJPOTHEEK.

J. H. VRIES, voor zijne Kinderen EDUARD HENDRIK VRIES en CHARLES LUDOLF VRIES, *Eersten Hijpotheek* ten behoeven A. F. GERDEMAN qq en J. F. FAVERIJ qq., Boedel J. WILLIAMS, te vestigen op het Huis en Erf aan de *Zwartenhovenbrug Straat*, La. D. No. 422, met 5 koppen Slaven.

*Paramaribo den 5 Junij 1834.*

WENTHOLT,
Fung. Griffier.

---

## ADVERTENTIE.

(247) Alzoo ter *Wees- en Onbeheerde Boedel Kamer dezer Kolonie*, uit den Boedel en Nalatenschap van wijlen ABRAHAM SALOMONS ten behoeven van ROTGANS te *Amsterdam*, is ontvangen de som van *Zeven Honderd Vier en Dertig Gulden en Vijf en Twintig Centen* (*f* 734-25); Worden mits dezen opgeroepen, allen en een iegelijk, dewelke mogten vermenen eenige regt of aanspraak te hebben op voorsz. somma, omme derzelver reclamen binnen jaar en dag en wel vóór of op den *negenden Mei* 1835, ter Kamer voornoemd te produceren.

*St. Eustatius den 9 Mei 1834.*

Namens de Wees- en Onbeheerde Boedel Kamer,
De prov. fung. Griffier,
T. G. GROEBE.

---

## PUBLIEKE OPROEPING.

(248) Alle de genen, die iets te pretenderen hebben van den Boedel en Nalatenschap van wijlen DAVID VIEIRA, alhier op den 5den December 1832 overleden, worden mits dezen opgeroepen, omme derzelver pretentien binnen den tijd van *drie* maanden te rekenen van heden, en alzoo vóór, of uiterlijk op den *twee en twintigsten Julij dezes jaars* ter Wees- en Onbeheerde Boedel Kamer dezer Kolonie in te leveren; — zullende de genen welke in gebreke blijven derzelver pretentien binnen de hiervoren bepaalde tijd aan te geven, worden verstoken van alle regt en aanspraak tegens denzelve Boedel.

*St. Eustatius den 22 April 1834.*

Namens de Wees- en Onbeheerde Boedel Kamer,
De fungerend Griffier,
T. G. GROEBE.

---

(24880) Worden bij publieke inschrijving te koop aangeboden (mits goedgekeurd), van Plantagie *Bentshope*:

*Plus minus* 39 vaten SUIKER.

De inschrijvings-billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof worden aangenomen tot Maandag den 9den dezer, des morgens te 8 uren, als wanneer dezelve door Heeren Gecommitteerde Raden worden geopend.

De Suiker moet voor rekening en risico van de kooper of koopers worden afgehaald.

*Paramaribo den 6 Junij 1834.*

C. W. BOONEN,
Sequester c s.

---

(24882) Het Kantoor van Mr. C. HEILBRON is te zijnen huize aan den *Heiligenweg*, tusschen de huizen, bewoond door de Heeren C. LEERS en M. A. THURKOW.

---

(24874) * * Dr. F. FEUCHTER, woont thans aan de *Grave Straat*, in het huis van den Heer H. BIJLAART.

---

(18846) Te koop op zeer favorabele condition, de twee zeer geschikte *ERVEN*, staande en gelegen aan de *Waterkant*, bekend onder La C No. 121 en 122, te voren bewoond door den ondergeteekende. Voor nader informatie, adres ten kantore van

COLIN CAMPBELL JR. qq.

*Paramaribo den 7 Junij 1834.*

---

(24855) M. A. KEIJSER, zal op Woensdag morgen den 11den dezer, op Vendu verkoopen: Provisien, Stukgoederen, enz.

---

## Carl Rappo.

Dingsdag avond heeft de Heer RAPPO zijne tweede *Athletisch-Herculische Academische Voorstelling* in den Hoogduitschen Schouwburg gegeven.

Het voorspel begon met onderscheidene vlugheids- of behendigheids toeren. Het balanceeren met een torentje of tempeltje, hetwelk de kunstenaar uit 12 of 15 vaandeltjes zich op het voorhoofd opbouwde, en waarbij hij nog eenen 40 ℔s kogel, op welken een glas water stond, op de uitgestrekte hand balanceerde, als ook het afschieten van vele kleine vogeltjes die op een rozenboompje zaten, hetwelk de kunstenaar op zijnen neus balanceerde, en welke vogeltjes hij door middel eener blaaspijp welke hij in den mond nam, kleine *looden* kogeltjes (ter grootte van eenen knikker), van den rozenstruik afschoot, zonder schier ooit te missen, verwekte algemeene goedkeuring. De behendigheid en zekerheid met welke de Heer Rappo scherpe dolken en bijlen, voorts ook geelkoperen kogels, nu eens rondom zich henen, dan weder naar alle rigtingen uitwerpt en ze weder opvangt, en onophoudelijk in steeds afwisselende situatien dit spel weder begint, is zoo buitengemeen dat het oog deze voorwerpen onmogelijk volgen kan, maar alleenlijk nog aan derzelver glansflikkering de menigvuldige onderscheiden banen ontwaart, welke zij, onophoudelijk zich onderling doorkruisende, in de lucht beschrijven. Het is belangwekkend, te zien hoe de kunstenaar een op het uiteinde van eenen stroohalm geplaatst ei op neus en voorhoofd balanceert, en eenen snel zich omdraaijende kogel, op den gevestknop geplaatst van eenen degen, welks punt in een kort eindje Goudsche pijp steekt, waarvan het uiteinde of steeltje op den rand van een bord rust, hetwelk hij in den mond tusschen zijne tanden vast houdt, balanceert, maar meer nog is het, wanneer hij, den 30 of 40 ℔s ijzeren kanonkogel, op welken een glas water staat, op zijn hoofd balanceerende, zich met uitgestrekte voeten nederlaat, zoodanigerwijze dat zijn ligchaam schier den grond aanraakt, en even zoo zich weder oprigt, zonder eenen druppel water te storten, en toch noemt de bescheiden kunstenaar dit alles slechts een voorspel zijner te geven voorstellingen.

En metterdaad waren die behendigheidstoeren slechts voorspelen; want wij zagen hoe de Heer Rappo in de nu volgende twee afdeelingen zijner kunstverrigtingen, zijne physieke kracht daardoor bewees, dat hij met deze groote 30 en 40 ℔ zware, ijzeren kanonkogels, welke hij van hand tot hand in het parterre deed rondgaan, als met kaatsballen speelde; dezelven, als werden zij door zeilsteen aangetrokken, over zijn geheele ligchaam in de meest veelvuldig verscheiden rigtingen liet rondloopen, ze tot 15 voet hoogte, zoodat zij tusschen de luchtschermen verdwenen, om hoog wierp en weder opving met den gebogen arm, met den nek, met de borst, ja zelfs met het hoofd; wij zagen hoe hij deze kogels tusschen zijne enkels plaatste en ze dan met de voeten achter zich uit, in eene regte linie in de hoogte slingerde, en hoe ze, neêrvallende, op het zwarte mutsje of kapje, hetwelk hij op het hoofd droeg, neêrkwamen en liggen bleven, of hoe hij, na ze op deze laatstgemelde wijze in de hoogte geworpen te hebben, ze met den nek opving, van waar hij ze dan tegen zijnen omhoog gestrekten arm tot op de vingertoppen deed voortloopen en op de hand deed stilstaan; dan weêr, als had hij ze aan een koordje of touwtje, den arm af, over borst en schouders verscheiden malen den hals rond om, en den anderen arm insgelijks oploopende, van waar zij weer in den nek terug liepen, en achterwaarts langs en over zijn hoofd, weder in zijne handen vielen.

Doch — het ongeloofelijke moest nog eerst komen. De Heer Rappo steeg tegen eenen perpendiculair staanden ijzeren stang op, maakte den eenen voet daaraan vast, nam voorts zijnen steun door den anderen voet tegen den stang aan te zetten, en bleef dus in *horizontale* houding tegen den stang geplaatst. In deze ligchaamshouding volvoerde hij den toer met de balanceerstokjes, met de kogels, enz. even vaardig en ligt als of hij in natuurlijke houding op den grond stond; ja zelfs deed hij zich een zwaar ijzeren anker, dat ook in het parterre vertoond werd, omhoog reiken en balanceerde hij hetzelve op zijn voorhoofd; zoo ook deed hij, altijd in gezegde houding, twee volwassen personen, op zich staan, terwijl hij eenen derden volwassen persoon (en het waren alle flinke groote en zware mannen), van den grond opligtte; zoo ook hief hij drie te zamen gebonden 100 ℔ gewigten in de hoogte, en dit alles, zoo het scheen, zonder veel moeite of inspanning.

Wij zouden geheel ons Blad met de beschrijving dezer Herculische krachtproeven moeten vullen, indien wij alles wilden aanvoeren wat buitengewoon, wonderbaar, en, zoo lang men het niet gezien heeft, ongeloofelijk is; wij zullen echter hier nog het een en ander vermelden. De Heer Rappo plaatste zich op het uiteinde van eenen der vier wieken van eenen windmolen, die in tamelijk snellen gang ronddraaijen; en vast, als uit metaal gegoten, stond hij nu eens boven regt op, dan aan beide zijden horizontaal, en beneden met het hoofd om laag aan den molenwiek, die hem gedurende verscheiden minuten dus met zich omvoerde, doch hem herhaaldelijk in dezelfde standen onbewegelijk terug bragt.

Hiermede was de eerste afdeeling besloten, en een ieder zoude thans reeds volkomen voldaan den Schouwburg hebben kunnen verlaten. De tweede afdeeling moest echter de algemeene bewondering nog hooger doen stijgen. Hier vertoonde de kunstenaar zijne herculische kracht daardoor, dat hij met een 100 ℔ gewigt naar aller rigtingen om zich henen swoeg, als ware het een blokje hout; door de ringen van twee centenaars gewigten aan iedere hand stak hij den duim, en hield dus de vier 100 ℔ gewigten met uitgestrekte armen in de hoogte op; hij deed zich de voeten te zamen binden en sprong eerst met één en dan met twéé centenaars in de hand, over drie voor hem geknieid liggende volwassen personen henen, wier beangstheid dat hij met de gewigten op hen zoude neêrkomen, het publiek hartelijk aan het lagchen bragt. Zoo ook plaatste hij zich op eenen stoel, deed zich door een zestal personen bij de beenen tegen de leuning vasthouden, boog zich dan achterover tot met het hoofd op den grond, nam met iedere hand een 100 ℔ gewigt op, en hief zich zoo weder om hoog tot regtstanding op den stoel. Dan weder liet hij op elken zijner schouders en op elken zijner armen een volwassen persoon met de beenen gekruist zitten, en trad met deze vier man op en neer als waren het jongetjes van vier jaar geweest. Zoo zwaaide hij ook nog eene ontzaggelijke strijdknods, van binnen met lood ingegoten, en dien men slechts behoeft te zien om zich overtuigd te houden dat één slag met denzelven genoeg zoude zijn om den zwaarsten en wildsten buffel den kop te verpletteren; — deze knods zwaaide de Heer Rappo niet slechts met ongemeene kracht, maar hij voerde ook de daarbij passende houdingen en standen met vlugheid en bevalligheid uit. Hij plaatste op den knods vervolgens nog eenen 40 ponder kanonskogel, waarop hij een glas water plaatste, en balanceerde dien zóó op het voorhoofd, op de tanden, op den arm, op de hand en zelfs op *éénen* vinger.

Bij elke dezer voorstellingen oogstte de Heer Rappo eenen daverenden bijval in, maar toen het slotstuk begon, waarbij de kunstenaar zich aan eenen in het midden van het tooneel, loodregt opgerigten ijzeren stang, in eene hoogte van 6 a 8 voet boven den grond zwevende hield, en toen de stang gedraaid werd snel in het rond omvloog, alleenlijk door de herculische kracht van zijnen arm gehouden, toen was het *non plus ultra* voleindigd, en het druischendt handgeklap en de levendige bravo's, waaraan geen einde scheen te kunnen komen, getuigden van des Publieks hooge geestvervoering. Na het vallen van het scherm verhief zich, indien mogelijk, nog luider de algemeene geestdrift, en de kunstenaar werd met drift uitgeroepen. Hij verscheen en ontving de welverdiende hulde der algemeene luide zich uitstortende bewondering.

(*N. Amst. Court. en Alg. Handelsbl.*)

---

*Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.*